

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.724 van 18 juni 2003
in de zaak A. 123.105/XIV-10.601.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. MANDELBLAT,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 A. Reyerslaan 41, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 27 juni 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 13 mei 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat M. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in het eerste middel, afgeleid uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 48 en 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 1, (A), 2, van de vluchtelingenconventie, verzoeker laat gelden dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ten onrechte meent dat de Joegoslavische amnestiewet van 3 maart 2001 zomaar kan aangenomen worden zonder na te gaan in welke mate deze wet al dan niet werkelijk in de praktijk wordt toegepast;

1.1.2. Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen “ten overvloede” verwijst naar de Joegoslavische amnestiewet van 3 maart 2001; dat verzoekers aanvraag in hoofddeorde wordt verworpen omdat zijn “dienstweigering op zich niet steunt op één van de vijf criteria bepaald bij artikel 1, (A), 2, van het Verdrag van Genève van 28 juni 1951”; dat kritiek op een ten overvloede aangevoerd weigeringsmotief op zich niet tot vernietiging van een aangevochten beslissing kan leiden; dat blijkens de bestreden beslissing overigens terdege werd nagegaan of de amnestiewet van 7 maart 2001 ook effectief werd toegepast; dat het eerste middel niet ontvankelijk en niet gegrond is;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoeker laat gelden dat, eerste onderdeel, de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer zijn bevoegdheid heeft overschreden door het beroep af te wijzen omdat het eenvoudig ongegrond was, dat hij de zaak immers naar een drieledige kamer moest verwijzen indien hij de mening toegedaan was dat het beroep niet kennelijk ongegrond was, dat, tweede onderdeel, het contradictorisch karakter van de debatten werd miskend doordat wordt gesteund op informatiebronnen uit het internet die zich niet bevonden in het administratief dossier, dat ter inzage aan zijn raadsman werd meegedeeld, dat de aangevochten beslissing bijgevolg niet deugdelijk is gemotiveerd;

1.2.2.1. Overwegende dat bij beschikking van 18 april 2002 de gemachtigde bijzitter besliste het beroep van verzoeker zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen omdat dit beroep hem kennelijk ongegrond voorkwam; dat door zelf als alleenrechtsprekend lid over het beroep van verzoeker uitspraak te doen en de behandeling ervan derhalve niet naar een drieledige kamer te verwijzen, de gemachtigde bijzitter impliciet, maar zeker te kennen heeft gegeven dat zijn eerste indruk naderhand werd bevestigd en het beroep

inderdaad als kennelijk ongegrond moet worden aangemerkt; dat van een bevoegdheidsoverschrijding derhalve geen sprake is; dat het eerst onderdeel niet gegrond is;

1.2.2.2. Overwegende dat naar op het internet beschikbare informatiebronnen enkel wordt verwezen in het ten overvloede aangevoerd motief; dat het tweede onderdeel derhalve om dezelfde reden als het eerste middel niet ontvankelijk is; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zich kan steunen op inlichtingen vervat in voor iedereen op het internet toegankelijke documenten zonder deze stukken vooraf bij het dossier te moeten voegen; dat het tweede onderdeel niet ontvankelijk en niet gegrond is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.